

[Birthe Rønn Hornbech]

ikke gør det alene. Ånd og snilde må følges ad.

Ministeren er i sin redegørelse inde på, at et af værktøjerne i en moderne forskningsudvikling er et samspil, en dialog mellem forskningsverdenen og erhvervslivet. Denne dialog finder vi i Venstre meget vigtig. Vi finder, den er selvforstærkende og til gavn for en samlet indsats, fordi en sådan dialog er med til at nedbryde skranker.

Det har allerede vist sig, at der er nedbrudt skranker ved, at humanister er kommet ud i det private erhvervsliv. De ønskede det måske ikke i starten, og det var heller ikke nogen god måde, at det var på grund af arbejdsløshed. Men det har alligevel vist sig, at der kunne nedbrydes skranker. På samme måde er det helt klart, at en del af de uddannede forskere vil ende i erhvervslivet, og det er bestemt ikke noget dårligt.

Et moderne forskningssystem bør ikke kun være sig selv. En forskningsbaggrund vil altid være gavnlig også i erhvervslivet. Men det kræver naturligvis, at der er bevillinger til et vis gennemtræk, at der er bevillinger til stipendier, og vi er tilfredse med i Venstre, at der vil blive sat flere penge af til det.

I den forbindelse bør det nævnes, at unge forskere under licentiatstudier af og til kan være tilskyndet til allerede under studiet at søge ud i det private erhvervsliv. Jeg vil godt efterlyse et incitament til, at læreanstalterne gør deres licentiatstudier så tiltrækkende som muligt for de unge.

Fru Jytte Hildens betragtninger om arbejdsmiljøet er jeg meget enig i. Det har selvfølgelig noget med penge at gøre, men det handler altså også om andre ting. Det handler også om det menneskelige miljø på arbejdspladsen.

I den forbindelse vil jeg godt som den socialdemokratiske ordfører slå et slag for kvindeforskningen, altså for at få flere kvinder i forskningen. Det kan vi næppe klare i dag, men det var tankevækkende at læse navnene på dem, der blev doktorer ved Universitetets årsfest i år. Det var en meget lille procentdel, der var kvinder. Det kan vi nok ikke klare her i Folketinget; det mener jeg heller ikke vi skal, men det burde give stof til eftertanke på universiteterne og læreanstalterne; hvad er det, der er så galt med miljøet, at kvinderne afskrækkes fra at fortsætte?

Det blev allerede i statsministerens trontale nævnt, at forskeruddannelsen skal styrkes. I den forbindelse stiller vi i Venstre meget store forventninger til det nyoprettede forskerakademi, som skal styrke uddannelsen af yngre forskere. Vi mener, at det er vigtigt i en tid med store omstillinger, at vi får uddannet mange yngre forskere.

Men det er også vigtigt, at de, der har sidet i mange år og har en vældig erfaring, udviser fantasi og omstillingsvilje og -evne. Ingen kan i et dynamisk samfund gøre krav på at sidde på den samme stol eller med de samme opgaver hele livet. Det bliver for statisk. Det bliver for konservativt. Og det drejer sig om at få kvalitet og dynamik i forskningen. Det drejer sig om, hvad formålet jo også er med forskerakademiet, at forskerne kan komme sammen på tværs af faggrænser, på tværs af landegrænser til gensidig inspiration og dygtiggørelse for alle.

Der er i ministerens redegørelse et afsnit om selvjustits. Det er da klart, at der blandt forskere, hvis produktivitet selvsagt ikke altid kan måles lige nu, må være en veludviklet selvjustits. Det har jeg da også tillid til at forskerne bestandigt arbejder på at udvikle. Det er det ansvar, der må følge med det selvstyre, som vi naturligvis skal have på læreanstalterne, ikke mindst inden for forskningen, men ret og pligt må naturligvis følges ad.

Derfor er det heller ikke lovgivers arbejde at kaste sig ud i vidtgående detaljestyling af forskningens indhold. Jeg kan tilslutte mig, hvad den tidligere ordfører sagde om forskningsfrihed. Men på den anden side er en styring af de økonomiske rammer uundgåelig, og det tror jeg også at forskerne selv har forståelse for. Men det drejer sig om, at styringen er så overskuelig og genmemskuelig som muligt. Forskerne skal naturligvis ikke bruge al deres tid på papirnusseri. Men ansøgninger, fru Jytte Hilden, kan vi nok ikke komme uden om. Hvad skulle vi dog sætte i stedet? Fru Jytte Hilden vil jo også gerne vide, hvad der foregår i forskningen.

Regeringen har tilført og regeringen vil fortsat tilføre dansk forskning flere midler. Det bliver forskningens opgave at udnytte disse ressourcer bedst muligt og finde veje til at få mere ud af de allerede eksisterende ressourcer.

Regeringen vil som anført i redegørelsen gøre, hvad der er muligt for at komme med